

Sygn. akt I C 1658/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: Jakub Korzeniewski

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko Č. S. w P. Oddziałowi w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego Č. S. w P. Oddziałowi w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powoda R. W. kwotę 1535,46 zł (tysiąc pięćset trzydzieści pięć 46/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 600 zł od dnia 04.03.2016r. do dnia 31.12.2016r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 935,46zł od dnia 22 maja 2017r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 zł tytułem zastępstwa procesowego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kasy Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 565,11 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć 11/100) tytułem kosztów procesu – wynagrodzenia biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt: I C 1658/16

UZASADNIENIE

Powód R. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Č. S. w P. kwoty 600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20 listopada 2015r. zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia auto casco pojazdu N. (...) nr rej. (...) w wariantcie Casco Komfortowy. W okresie jej trwania pojazd ten uległ uszkodzeniu. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie co do zasady i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 1900,34 zł. W ocenie powoda wartość naprawy pojazdu wynosi 4537,51 zł.

Pozwany Č. S. w P. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że podstawę umowy łączącej powoda z pozwanym stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych P.. Przed wytoczeniem przedmiotowego powództwa pozwany wypłacił powodowi kwotę 2337,42 zł

tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. Zdaniem pozwanego ustalona w toku postępowania likwidacyjnego kwota odszkodowania zaspokaja roszczenia powoda w całości i została ustalona prawidłowo.

Pismem procesowym z dnia 22 maja 2017r. powód przekształcił powództwo wnosząc ostatecznie o zasądzenie na jego rzecz kwoty 1535,46 zł wraz z: odsetkami ustawowymi od kwoty 600 zł od dnia 4 marca 2016r. do dnia 31 grudnia 2016r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2017r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 935,46 zł od dnia przekształcenia powództwa do dnia zapłaty. (k. 98).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lutego 2016r. miała miejsce kolizja drogowa, w następstwie której pojazd powoda R. N. Q. nr rej. (...) - uległ uszkodzeniom.

W tym okresie powoda z pozwanym łączyła zawarta w dniu 20 listopada 2015r. umowa ubezpieczenia tegoż pojazdu – autocasco potwierdzona polisą nr (...) /o w wariantcie (...).

Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi.

(bezsporne; por. polisa k. 12).

Według § 16 ust. 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych P., obowiązujących w stosunkach między stronami, ustalenie odszkodowania ma miejsce w wariantcie Casco Komfortowy zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...), albo na podstawie faktur, rachunków i innych dokumentów, z których wynika naprawa pojazdu i wysokość kosztów tej naprawy.

Wysokość odszkodowania ustala się zgodnie z poniższymi zasadami:

1) koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu audatex (czas naprawy) oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych, nie wyższych niż stawki aSO w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,

2) koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych materiałów i części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości, co materiały i części stosowane przez producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części - zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu, pomniejszonymi o 30%,

3) jeżeli ustalenie odszkodowania ma miejsce zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...) koszt materiałów i części zamiennych ustala się również z uwzględnieniem procentowego zużycia części zamiennych (amortyzacji), zależnego od okresu eksploatacji pojazdu ustalonego na dzień powstania szkody:

Okres eksploatacji pojazdu: amortyzacja:

- do 3 lat (włącznie) - 15%

- od 3 do 5 lat (włącznie) - 25%

- od 5 do 8 lat (włącznie) - 35%

- od 8 do 10 lat (włącznie) - 50%

(dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych P. k. 13 – 15).

Przy zastosowaniu ogólnoeuropejskiego systemu kalkulacyjnego A., z zastosowaniem cen części zamiennych z dnia powstania szkody, tj. 2 lutego 2016r., oraz średniej stawki stosowanej w regionie koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 4329,29 zł.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego K. G. k. 61 – 77).

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 1900,34 zł.

(dowód: decyzja – akta szkody na płycie CD k. 45).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana. W celu zasięgnięcia wiadomości specjalnych Sąd dopuścił również dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego K. G. na okoliczność ustalenia wartości kosztów naprawy pojazdu powoda marki N. (...) nr rej. (...).

Za wiarygodne uznano także inne zgromadzone w aktach sprawy i aktach szkody dokumenty.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pojazd marki N. (...) nr rej. (...) ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie w zakresie autocasco. Bezspornym był również fakt wypłaty powodowi kwoty 1900,34 zł. Nie było między nimi sporu także w zakresie metody rozliczenia szkody w pojeździe powoda, która w myśl postanowień OWU obowiązujących w stosunkach między stronami winna być rozliczona jako szkoda częściowa.

Na wstępie należy zauważyć, że podstawą dochodzenia odszkodowania przez powoda są postanowienia łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco. Co za tym idzie, zastosowanie muszą mieć jej poszczególne unormowania, które podlegają badaniu jedynie pod względem zgodności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 kc).

Strony łączyła umowa ubezpieczenia, do której zastosowanie miały zapisy Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych P.. Przy likwidacji szkody powód dokonał wyboru sposobu wyliczenia zgodnie z § 16 ust. 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych P., powierzając ustalenie odszkodowania Ubezpieczycielowi.

Z opinii biegłego wynika, że koszt naprawy pojazdu powoda wynosił 4329,29 zł. Do sporządzonej opinii obie strony wniosły zastrzeżenia co do przyjętego przez biegłego poziomu procentowego zużycia części zamiennych. Strony zgodnie przyznały, iż zgodnie z § 16 ust. 6 pkt 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych P. winien on zostać przyjęty na poziomie 35%, nie zaś 30% - jak uwzględnił to biegły. W świetle powyższego Sąd podzielił przedstawione przez biegłego twierdzenia w zakresie, w jakim nie zostały zakwestionowane przez strony, a także uznał za słuszne zarzuty stron co do wysokości zużycia części zamiennych.

Podkreślić ponadto należy, iż pełnomocnik pozwanego, nie stawiając się na terminie rozprawy, pozbawił się możliwości dalszego kwestionowania opinii biegłego.

Uwzględnivszy zatem wypłaconą jak dotąd powodowi kwotę 1900,34 zł oraz fakt, iż pismem z dnia z dnia 22 maja 2017r. powód przekształcił powództwo wnosząc ostatecznie o zasądzenie na jego rzecz kwoty 1535,46 zł, Sąd zasądził na rzecz powoda wskazaną w punkcie I wyroku kwotę.

Stosownie do treści przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze powyższe przepisy, o odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

W pkt II wyroku w oparciu o art. 98 kpc, jako że powód wygrał sprawę w całości, należało zasądzić od pozwanego na jego rzecz zwrot całości poniesionych przez niego kosztów procesu. Koszty te wyniosły 407 zł, na co składały się 30 zł opłata sądowa od pozwu, 360 zł tytułem wynagrodzenie pełnomocnika oraz 17 zł opłaty skarbowej.

W pkt III wyroku rozstrzygnięto o kosztach sądowych w oparciu o art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c., nakazując ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 565,11 zł tytułem tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa kosztów procesu – wynagrodzenia biegłego.

SSR Joanna Bieńkowska - Kolarz